

Goedkeuring van het Verdrag van Brussel van 15 December 1950 houdende oprichting van een Internationale Douaneraad en van het daarbij behorend Protocol betreffende de Studiegroep voor de Europese Douane-Unie

MEMORIE VAN TOELICHTING

No. 3

Inleiding.

Oprichting van de Studiegroep voor de Europese Douane-Unie. In het kader van besprekingen, welke ten doel hadden om tot een economische integratie van Europa te geraken, werd op 12 September 1947 te Parijs door dertien landen, leden van het Comité voor Europese Economische Samenwerking, een verklaring afgelegd van de volgende inhoud:

„In de loop van de besprekingen die te Parijs in het Comité voor Europese Economische Samenwerking zijn gehouden, is erkend, dat er aanleiding bestaat om alle middelen te onderzoeken, welke aan Europa een stabiele en gezonde economie in het kader van de ontwikkeling van de wereldhandel zouden kunnen verzekeren. Als één van de middelen, waardoor dit doel zou kunnen worden bereikt, is de mogelijkheid van vorming van één of meer douane-unies overeenkomstig de beginselen van het ontwerp van het Handvest voor een Internationale Handelsorganisatie, welke oprichting wordt overwogen, onder ogen genomen. Voorts is erkend, dat een besluit tot het vormen van één of meer zodanige douane-unies niet zonder voorafgaande studie kan worden genomen.

De Regeringen van de volgende landen: België, Denemarken, Frankrijk, Griekenland, Ierland, Italië, Luxemburg, Nederland, Oostenrijk, Portugal, Turkije, het Verenigd Koninkrijk en IJsland, hebben mitsdien besloten tot oprichting van een Studiegroep, welke tot taak heeft de op deze aangelegenheid betrekking hebbende vraagstukken in studie te nemen, alsmede de maatregelen te onderzoeken, welke nodig zijn om één of meer douane-unies tussen de hiervoor genoemde Regeringen, welke worden uitgenodigd aan de werkzaamheden van de Studiegroep deel te nemen, tot stand te brengen.

De Regeringen van België, Luxemburg en Nederland zullen tot de andere Staten een uitnodiging richten om tot de Studiegroep toe te treden en zullen de eerste vergadering van de Studiegroep bijeenroepen, zodra aan die andere Staten voldoende tijd is gelaten om hun wens, van de Studiegroep deel uit te maken, te kennen te geven.

De Studiegroep zal zich beijveren om de nodige betrekkingen aan te knopen met het voorlopig Comité voor de Douanetarieven, dat ingevolge de Algemene Overeenkomst inzake tarieven en handel moet worden opgericht, en met de Internationale Handelsorganisatie, zodra deze zal zijn ingesteld.”

Leden van de Studiegroep voor de Europese Douane-Unie

Van de bij deze verklaring opgerichte Studiegroep voor de Europese Douane-Unie waren aanvankelijk lid de dertien landen, die de verklaring hebben afgelegd. Naderhand zijn als lid toegetreten Zwitserland, Noorwegen, Zweden en West-Duitsland.

Australië, Canada, India, Nieuw-Zeeland, Pakistan, de Verenigde Staten van Amerika, Zuid-Afrika en de Organisatie voor de Europese Economische Samenwerking hebben waarnemers naar de Studiegroep afgevaardigd.

Doel van de Studiegroep. Bij de hiérvóór weergegeven verklaring werd aan de Studiegroep opgedragen de mogelijkheden te onderzoeken tot het oprichten van één of meer douane-unies

in Europees verband op de grondslag van de toen reeds vastgestelde beginselen, welke naderhand zijn neergelegd in artikel 44 van het Handvest voor een Internationale Handelsorganisatie, opgesteld tijdens de conferentie der Verenigde Naties over handel en werkgelegenheid, waarvan de slotakte op 24 Maart 1948 te Havana is ondertekend. Voorts werd aan de Studiegroep tot taak gesteld de maatregelen uit te werken, welke nodig zouden zijn om één of meer zodanige douane-unies te verwezenlijken.

Blijkens het vierde lid van het hiervoor genoemde artikel 44 verstaat het Handvest van Havana, voor de volledige tekst waarvan moge worden verwezen naar de Gedrukte Stukken, Zitting 1949—1950, no. 1719, onder een douane-unie de vervanging van twee of meer douanegebieden door één enkel douanegebied, op zodanige wijze, dat:

1. douanerechten en andere beperkende regelingen op handelsgebied (uitgezonderd, waar nodig, enkele quantitative beperkingen, welke geoorloofd zijn krachtens Hoofdstuk IV van dat Handvest, en de in artikel 45 van het Handvest omschreven beperkende regelingen ter bescherming van de openbare zeden, de openbare veiligheid, het leven of de gezondheid van mens, dier of plant, enz.) worden afgeschaft ten aanzien van vrijwel de gehele handel tussen de gebieden, waaruit de Unie is samengesteld, of tenminste ten aanzien van vrijwel de gehele handel in producten, welke van oorsprong zijn uit deze gebieden;

2. en, behoudens enkele preferentiële regimes, welke tussen bepaalde leden van de Unie en hun overzeese gebiedsdelen mochten bestaan, in hoofdzaak dezelfde invoerrechten en andere regelingen op handelsgebied door ieder lid van de Unie worden toegepast op de handel met gebieden, die niet tot de Unie behoren.

De Studiegroep heeft zich aanvankelijk voorgesteld de douane-unie, waarop het vierde lid van artikel 44 van het Handvest van Havana het oog heeft, in vier etappes te bereiken.

Het eerste doel, dat zij zich stelde, was de vorming van een Europese tariefgemeenschap, waarin alle daartoe behorende landen een gemeenschappelijk tarief van invoerrechten zouden hebben en in de mate van het mogelijke zouden afzien van de heffing van invoerrechten op goederen, welke uit andere van de tariefgemeenschap deel uitmakende landen herkomstig zouden zijn.

Vervolgens zou worden gestreefd naar een douanegemeenschap, waarin niet slechts een gemeenschappelijk tarief van invoerrechten voor invoer uit derde landen van kracht zou zijn en het goederenverkeer tussen de leden van de gemeenschap onderling van invoerrechten zou zijn vrijgesteld, doch tevens de doanewetgeving van de aangesloten landen zou zijn geünificeerd.

Daarna beoogde de Studiegroep te komen tot een douane-unie in de fiscale zin van het woord, welke unie zou zijn bereikt, wanneer behalve het tarief van invoerrechten voor de invoer uit derde landen en de douanewetgeving ook de accijnzen en de overige verteringsbelastingen en, indien mogelijk, tevens de omzetbelasting in de aangesloten landen zouden zijn gelijk gemaakt.

Tenslotte zou dan de douane-unie, welke in artikel 44, vierde lid, van het Handvest van Havanna is omschreven en welke de dertien landen bij het afleggen van hun verklaring op 12 September 1947 voor ogen stond, moeten worden verwezenlijkt. In deze unie zouden voor het goederenverkeer tussen de daarvan deel uitmakende landen niet alleen de fiscale beperkingen, doch tevens de quantitatie restricties en de overige beperkende reglementeringen in beginsel zijn opgeheven.

Naar uit het vorenstaande blijkt, ligt de taak, die aan de Studiegroep voor de Europese Douane-Unie werd opgedragen, evenzeer op economisch als op douane-technisch terrein.

Organisatie van de Studiegroep. In verband hiermede is de Studiegroep reeds aanstonds overgegaan tot het instellen van een tweetal comités, te weten: het Douane-Comité, waaraan werd opgedragen de douane-technische aspecten van de vorming van een douane-unie in Europees verband te bestuderen en uit te werken, en het Economisch Comité, dat zich tot taak gesteld zag de economische problemen, die daarmede samenhangen, aan een onderzoek te onderwerpen.

Werkzaamheden van de Studiegroep op economisch terrein. Reeds bij de eerste stap, die de Studiegroep zich voorstelde te zetten op de weg naar een Europese Douane-Unie in de zin van artikel 44 van het Handvest van Havanna, te weten de vorming van een Europese tariefgemeenschap, deden zich verstrekkende economische vraagstukken voor, welke verband hielden met de vaststelling van de hoogte van de invoerrechten in het gemeenschappelijke douanetarief en met de afschaffing van de heffing van invoerrechten ten aanzien van het onderlinge goederenverkeer tussen de landen, die van de tariefgemeenschap zouden deel uitmaken.

Het bleek al spoedig, dat verschillende delegaties, die aan de besprekingen in de Studiegroep deelnamen, bij de behandeling van de economische problemen, die bij de vorming van een Europese Douane-Unie rijzen, een grote terughoudendheid aan de dag legden en het zelfs niet waagden zich veronderstellenderwijze uit te spreken over de richting, waarin een oplossing voor die vraagstukken zou kunnen worden gezocht.

Daar kwam bij, dat andere plannen tot economische integratie van Europa — zoals het plan-Schuman tot oprichting van een Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal —, waaraan in wezen dezelfde gedachte ten grondslag ligt als bij de oprichting van de Studiegroep heeft voorgezeten en waarvan de uitwerking geheel buiten de Studiegroep om plaats vond, de werkzaamheden van de Studiegroep op economisch terrein in toenemende mate hebben geabsorbeerd.

Het werd dan ook allengs duidelijk, dat de economische vraagstukken, die verband houden met de vorming van een Europese Douane-Unie, in het kader van de Studiegroep voorschijns niet tot oplossing kunnen worden gebracht. De hiervoor vermelde omstandigheden wettigen voorts, naar het voorkomt, de conclusie, dat ook van de andere werkzaamheden van de Studiegroep op economisch terrein voorlopig geen belangrijke resultaten mogen worden verwacht.

Werkzaamheden van de Studiegroep op douane-technisch terrein. Zoals reeds hiérvóór is uiteengezet, behoort tot de wezenlijke kenmerken van de tariefgemeenschap, op de vorming waarvan de Studiegroep in eerste instantie haar streven heeft gericht, gemeenschappelijk tarief van invoerrechten, dat door alle bij de tariefgemeenschap aangesloten landen ten aanzien van de invoer uit derde landen zou worden toegepast. De Studiegroep heeft dan ook reeds aanstonds het ontwerpen van een gemeenschappelijk douanetarief ter hand genomen.

Zij zag zich daarbij onder meer gesteld voor de vraag of de nomenclatuur van het gemeenschappelijke tarief van invoerrechten een systematische dan wel een alfabetische zou moeten zijn, terwijl tevens diende te worden overwogen of de heffing van de invoerrechten volgens het te ontwerpen douanetarief in beginsel naar de waarde dan wel naar de specifieke maatstaf zou moeten plaats vinden.

Beginselen gemeenschappelijk douanetarief. Wat de nomenclatuur voor het gemeenschappelijke tarief betreft, heeft de

Studiegroep zich — overeenkomstig de thans op dit stuk gangbare inzichten — op het standpunt gesteld, dat de tariefnomenclatuur voor industrieel hoog ontwikkelde gebieden als West-Europa een systematische dient te zijn.

Aangezien de in 1931 door de Volkenbond opgestelde en in 1937 herziene, eveneens systematische, tariefnomenclatuur in de praktijk heeft bewezen vele voortreffelijke hoedanigheden te bezitten — het tarief van invoerrechten, dat deel uitmaakt van de in 1944 te Londen gesloten Nederlands-Belgisch-Luxemburgse douaneovereenkomst (*Stb. H. 282*; vgl. *Tractatenblad* 1952, No. 1), is één van de douanetarieven, die op de Volkenbondsnomenclatuur zijn gebaseerd —, heeft de Studiegroep die nomenclatuur bij haar werkzaamheden als uitgangspunt genomen.

Gesteld voor de keuze tussen een enkelvoudig tarief en een tarief met twee of meer kolommen, heeft de Studiegroep aan een enkelvoudig tarief de voorkeur gegeven. Zij heeft hiermede evenwel geenszins de mogelijkheid van het nemen van retorsie-maatregelen met betrekking tot de invoer uit derde landen, die de Europese Douane-Unie minder gunstig zouden behandelen dan andere landen of die de Unie in zijn vitale belangen zouden treffen, afgesneden. De Studiegroep heeft als haar oordeel uitgesproken, dat, indien de noodzaak tot het nemen van retorsie-maatregelen zich zou voordoen, deze moeten bestaan in het toepassen van een retorsie-coëfficiënt, waarvan de hoogte nader zou moeten worden overeengekomen.

Onder meer uitgaande van de overweging, dat de voortdurende prijsfluctuaties en de monetaire onstabieleit de heffing van invoerrecht naar een specifieke maatstaf, althans onder de huidige omstandigheden, niet wenselijk maken, heeft de Studiegroep voorts het standpunt ingenomen, dat als maatstaf voor de heffing van invoerrecht in beginsel de waarde dient te worden aanvaard.

Door de waarde als maatstaf voor de heffing van invoerrechten volgens het gemeenschappelijke douanetarief te aanvaarden, zag de Studiegroep zich in het kader van haar doelstelling geplaatst voor de noodzaak om als onontbeerlijk complement van het gemeenschappelijke tarief een gemeenschappelijke waardedefinitie te ontwerpen.

Bij het opstellen van de gemeenschappelijke waardedefinitie heeft de Studiegroep zich op het standpunt gesteld, dat die definitie enerzijds voldoende waarborgen dient te scheppen tegen allerlei prijsmanipulaties, waardoor de heffing van invoerrechten naar de in het douanetarief vermelde percentages niet volledig tot haar recht zou komen en de beschermende werking van het tarief ten dele illusoir zou worden gemaakt, en anderzijds geen elementen mag bevatten, die tot een sterk op protectionisme gerichte hantering van de definitie zouden kunnen leiden.

Gemeenschappelijk douanetarief voorlopig niet voor verwezenlijking vatbaar. De door het Douane-Comité op basis van de hiérvóór genoemde beginselen ontworpen tariefnomenclatuur, welke — in overeenstemming met het doel, dat de Studiegroep in eerste instantie beoogde te bereiken — niet slechts de basisposten, doch ook de onderverdelingen daarvan omvatte, ontmoette van verschillende zijden overwegende bezwaren. Deze bezwaren richtten zich niet zozeer tegen de door het Douane-Comité ontworpen basisposten, met betrekking waartoe ver gaande overeenstemming bestond, doch voornamelijk tegen de onderverdelingen. Het bleek namelijk, dat verscheidene landen niet bereid waren zich op enigerlei wijze te binden met betrekking tot de onderverdelingen der ontworpen basisposten, aangezien zij de vrijheid om naargelang van de economische ontwikkeling en de nationale behoeften met het tarief van invoerrechten te manipuleren niet wensten prijs te geven.

Deze omstandigheid, gevoegd bij het reeds hiérvóór vermelde feit, dat in het Economisch Comité van de Studiegroep in geen enkel opzicht overeenstemming kon worden bereikt over de hoogte van de gemeenschappelijke tarieven, maakte het duidelijk, dat een gemeenschappelijk douanetarief voorschijns niet voor verwezenlijking vatbaar is. Dit bracht mede, dat ook de vorming van een Europese tariefgemeenschap, welke de Studie-

groep zich had voorgesteld als een eerste etappe op de weg naar een volledige Douane-Unie tot stand te brengen, voor onbepaalde tijd moest worden uitgesteld. Hoewel de Studiegroep tot de erkenning moest komen, dat de haar gestelde doeleinden onder de huidige omstandigheden vooralsnog niet kunnen worden bereikt, heeft zij het nochtans voorbarig geoordeeld haar streven reeds thans op te geven. Zij zal derhalve haar pogingen om langs de lijnen, die zij daartoe heeft uitgestippeld, een economische integratie van Europa te bevorderen, voortzetten, zodra de omstandigheden daartoe meer kans op succes bieden dan thans het geval is.

Consolidatie van de bereikte resultaten door middel van verdragen. Toen vaststond, dat een gemeenschappelijk tarief van invoerrechten voorlopig niet kan worden verwezenlijkt, won de gedachte veld om de ver gaande overeenstemming, welke in de Studiegroep met betrekking tot de basisposten van de door het Douane-Comité ontworpen tariefnomenclatuur en met betrekking tot de inhoud van een gemeenschappelijke waardedefinitie bestond, te consolideren door het tot stand komen van verdragen na te streven, waarin de bestaande overeenstemming zou worden vastgelegd. De Studiegroep liet zich hierbij medeleiden door de overweging, dat aan de invoering van een gemeenschappelijke basisnomenclatuur en van een gemeenschappelijke waardedefinitie in een aantal Westeuropese landen — ongeacht of het streven naar één of meer Europese Douane-Unies al dan niet verder gaande resultaten zal afwerpen — op zich zelf reeds grote betekenis moet worden toegekend, aangezien daaruit voor de internationale handel belangrijke voordelen voortspruiten.

Met het oog op het vorenstaande heeft de Studiegroep het Verdrag in zake de nomenclatuur voor de indeling van goederen in de douanetarieven en het Verdrag nopens de waarde van goederen in douanezaken ontworpen, welke ontwerp-Verdragen in November 1950 aan de Regeringen, die in de Studiegroep zijn vertegenwoordigd, ter ondertekening zijn voorgelegd.

Verdrag in zake de nomenclatuur voor de indeling van goederen in de douanetarieven. Ingevolge het Verdrag in zake de nomenclatuur voor de indeling van goederen in de douanetarieven zijn de Verdragsluitende Staten verplicht hun tarief van invoerrechten aan de bij dat Verdrag behorende basisnomenclatuur, welke, nadat het niet mogelijk was gebleken om over een volledige tariefnomenclatuur tot overeenstemming te geraken, aanzienlijk was omgewerkt, met inachtneming van zekere in het Verdrag neergelegde regelen aan te passen en het aldus aangepaste tarief in werking te stellen na verloop van drie maanden na de bekrachtiging. De verdragsluitende Staten behouden evenwel de vrijheid om deze basisnomenclatuur nationaal verschillend uit te werken.

De Regering heeft, nadat haar was gebleken, dat het Verdrag met de daarbij behorende basisnomenclatuur ook de instemming van de Benelux-partners kon wegdragen, het Verdrag op 29 December 1950 doen ondertekenen.

De Regering is voornemens het Verdrag in zake de nomenclatuur voor de indeling van goederen in de douanetarieven met de daarbij behorende basisnomenclatuur ter goedkeuring aan de Staten-Generaal voor te leggen, zodra de vertaling in het Nederlands, welke in nauw overleg met België wordt tot stand gebracht, is gereedgekomen.

In afwachting daarvan moge thans worden volstaan met verwijzing naar de authentieke teksten van genoemd Verdrag en van de daarbij behorende nomenclatuur in de Franse en de Engelse taal, waarvan afschriften bij brief van de derde ondergetekende van 25 Augustus 1950 (Gedrukte Stukken, Zitting 1950—1951, 1900—63) bij de Staten-Generaal zijn neergelegd. De Franse en de Engelse tekst van het Verdrag zijn geplaatst in het *Tractatenblad* 1951, no. 122.

Verdrag nopens de waarde van goederen in douanezaken. Voor het, eveneens op 29 December 1950 te Brussel ondertekende Verdrag nopens de waarde van goederen in douanezaken en voor de gemeenschappelijke waardedefinitie, welke een integrerend deel van dat Verdrag uitmaakt, moge worden ver-

wezen naar het daarop betrekking hebbende ontwerp van wet (Gedrukte Stukken 1952, 2707), dat gelijktijdig met het onderhavige wetsontwerp aanhangig is gemaakt.

Verdrag, houdende oprichting van een internationale Douaneraad

Algemeen. De invoering in verschillende landen van een gemeenschappelijke basisnomenclatuur en van een gemeenschappelijke waardedefinitie geeft onvermijdelijk aanleiding tot vraagstukken nopens de interpretatie en de toepassing van de nomenclatuur en waardedefinitievraagstukken, die voortdurend overleg tussen de uitvoerende organen van de betrokken landen noodzakelijk maken. In verband hiermede is de behoefte gevoeld aan een permanente internationale organisatie, waar het vereiste overleg met betrekking tot die vraagstukken kan worden gepleegd, ten einde tot de gecoördineerde oplossing daarvan te geraken. Zulks klemt te meer, nu het in het kader van de doelstellingen van de Studiegroep van belang moet worden geacht, dat aan de overeengekomen basisnomenclatuur en waardedefinitie een zo gelijk mogelijke toepassing wordt gegeven, opdat wordt voorkomen, dat de wijzen, waarop de nomenclatuur en de waardedefinitie in de verschillende landen in de praktijk worden gebracht, uit elkaar zouden lopen. Voorts werd het wenselijk geoordeeld aan een zodanige organisatie op te dragen ook buiten de gemeenschappelijke basisnomenclatuur en waardedefinitie een integratie op het gebied van de douane met kracht te bevorderen.

Tijdens de besprekingen over deze aangelegenheid is de mogelijkheid onderzocht om de Studiegroep een eigen statuut te geven en haar daarmede tot de internationale organisatie te maken, welke reeds thans met het oog op de technische problemen, die verband houden met de toepassing van een gemeenschappelijke nomenclatuur en waardedefinitie, algemeen als noodzakelijk wordt erkend.

De gedachte om aan de Studiegroep een bij Verdrag vastgesteld statuut te verlenen, stuitte evenwel op verzet van die landen, welke op geen enkele wijze een standpunt met betrekking tot een continentale economische integratie wilden innemen. Deze landen vreesden klaarblijkelijk, dat zulks het geval zou zijn, wanneer zij hun medewerking zouden verlenen aan het voorstel om de status van de Studiegroep bij een Verdrag te regelen.

Voorts waren verschillende landen van oordeel, dat het voor het vervullen van de taak van de Studiegroep, zoals die taak in de op 12 September 1947 te Parijs afgelegde verklaring is omschreven, niet noodzakelijk is om aan de Studiegroep een in een Verdrag vastgelegde basis te verschaffen.

Aangezien geen overeenstemming kon worden bereikt over een Verdrag, waarbij aan de Studiegroep een eigen statuut zou worden verleend, en nochtans algemeen werd erkend, dat de vraagstukken, welke verband houden met de invoering en de toepassing van een gemeenschappelijke nomenclatuur en van een gemeenschappelijke waardedefinitie, een op een vaste grondslag berustende internationale organisatie vereisten, heeft de Studiegroep besloten te dien einde de oprichting van een internationale Douaneraad na te streven door het daarop betrekking hebbende Verdrag, tot goedkeuring waarvan het onderhavige ontwerp van wet strekt, ter ondertekening voor te leggen aan de Regeringen, die in de Studiegroep vertegenwoordigd zijn.

Een vertaling van dat Verdrag in het Nederlands is nevens deze Memorie van Toelichting gevoegd.

Zoals hierna zal blijken, worden door de taak, die bij het desbetreffende Verdrag aan de Internationale Douaneraad is opgedragen, de werkzaamheden van de Studiegroep niet onaanvaardig beperkt. Een belangrijk deel van de taak van de Studiegroep op douane-technisch terrein zal voortaan ingevolge het Verdrag door de Internationale Douaneraad worden overgenomen. In deze beperking van werkzaamheden is echter allerminst een reden gevonden om de Studiegroep op te heffen. Immers, behalve de douane-technische vraagstukken, welke tot oplossing dienen te worden gebracht, blijven de econo-

mische en handelspolitieke problemen, welke verband houden met de vorming van één of meer douane-unies in Europees verband en welke buiten de competentie van een douane-technische organisatie als de Internationale Douaneraad vallen, de aandacht vragen. De Studiegroep zal derhalve de aan haar opgedragen werkzaamheden, voor zover deze op economisch en handelspolitiek terrein liggen, blijven voortzetten naast de Internationale Douaneraad, welke de douane-technische taak van haar overneemt.

Het is — in verband met de omstandigheid, dat de Studiegroep en de Internationale Douaneraad, elk op eigen terrein, naar een gemeenschappelijk doel streven — uiteraard noodzakelijk, dat een nauwe samenwerking tussen beide instellingen bestaat, ten einde de mogelijkheid open te laten werkzaamheden, welke voor een deel tot de competentie van beide instellingen behoren — zoals vergelijkende studies over de hoogte van invoerrechten en de protectionistische elementen daarvan —, voortgang te doen vinden.

In het Protocol betreffende de Studiegroep voor de Europese Douane-Unie, waarop hieronder nader zal worden ingegaan, zijn voorzieningen getroffen om de vereiste nauwe samenwerking te waarborgen.

Artikelsgewijze behandeling

Artikel 1. Het eerste artikel houdt in de oprichting van de Internationale Douaneraad.

Artikel 2. In dit artikel wordt het lidmaatschap van de Raad geregeld. Leden van de Raad kunnen zijn niet alleen soevereine Staten, maar ook Regeringen van afzonderlijke douanegebieden, die zelfstandig zijn met betrekking tot haar buitenlandse handelsbetrekkingen; laatstbedoelde Regeringen moeten echter als lid van de Raad worden voorgedragen door de Verdragsluitende Partij, die verantwoordelijk is voor de diplomatieke betrekkingen van het desbetreffende gebied.

Artikel 3. In artikel 3 is de taak van de Raad, welke taak reeds in de préambule van het Verdrag in algemene bewoordingen is aangeduid, nader omschreven.

Ingevolge dit artikel behoort het tot de taak van de Internationale Douaneraad studies te maken van de vraagstukken met betrekking tot de samenwerking der deelnemende landen op het gebied van de douane, alsmede de technische aspecten der onderscheidene douanestelsels en de daarmee samenhangende economische factoren aan een onderzoek te onderwerpen, zulks met het doel aan de deelnemende Regeringen voorstellen te doen in de vorm van ontwerp-verdragen, aanbevelingen of anderszins, ten einde een zo groot mogelijke gelijkheid op het gebied van de douane te bevorderen. In dit verband is in letter *d* van het onderhavige artikel met zoveel woorden aan de Raad opgedragen om over een gelijke interpretatie en toepassing van het Verdrag in zake de nomenclatuur voor de indeling van goederen in de douanetarieven en van het Verdrag nopens de waarde van goederen in douanezaken te waken. Hierbij zij tevens verwezen naar artikel 6 van het Verdrag.

Voorts heeft de Raad tot taak in eventuele geschillen, welke met betrekking tot de interpretatie of de toepassing van de hiervóór genoemde Verdragen of van andere Verdragen, welke door toedoen van de Raad zijn tot stand gekomen, tussen de Verdragsluitende Partijen mochten rijzen, te beslechten (letter *e*). Aangezien de Raad slechts een adviserende bevoegdheid heeft, kan hij de Regeringen uiteraard nimmer verplichten zijn adviezen of aanbevelingen na te komen. De Verdragsluitende Partijen kunnen zich echter in gemeen overleg reeds bij voorbaat verbinden om de aanbevelingen van de Raad als een bindend advies te beschouwen. Ook behoort tot de taak van de Raad de verspreiding van gegevens in zake douanereglementering en douanetechniek en, blijkens artikel 9 van het Verdrag, het onderhouden van de nodige contacten met andere intergouvernementele organisaties. Tenslotte kan de Raad adviezen verstrekken en aanbevelingen doen met betrekking tot alle binnen zijn kader vallende aangelegenheden (letter *g*).

Artikel 4. Ten einde de Raad zijn taak naar behoren te doen vervullen, zijn de Verdragsluitende Partijen verplicht hem de nodige gegevens — met uitzondering van vertrouwelijke — te verstrekken.

Artikelen 5—11. De artikelen 5 en volgende regelen de organisatie van de Raad, de wijze, waarop hij besluiten neemt en zijn begroting vaststelt.

Ingevolge artikel 6 stelt de Raad een Comité voor de Nomenclatuur en een Comité voor de Waarde in, zomede elk ander comité, dat hij voor de vervulling van de aan hem opgedragen taak nodig acht. Voorts wordt een Permanent Technisch Comité ingesteld, welks taak en bevoegdheden door de Raad worden vastgesteld. Hierbij zij voorts verwezen naar artikel 10, in welk artikel de organisatie van het Permanent Technisch Comité is geregeld.

Artikel 12. De financiële verplichtingen der Verdragsluitende Partijen worden geregeld in artikel 12. De leden van de Raad betalen zelf de onkosten hunner afgevaardigden, terwijl de kosten van de Raad volgens een door de Raad vast te stellen schaal over de leden worden verdeeld.

Volgens een voorlopige raming zullen de kosten van de Raad over de eerste jaren rond 1 miljoen gulden per jaar bedragen. Indien — wat in de bedoeling ligt — dit bedrag, overeenkomstig de schaal van bijdragen in de kosten van de Organisatie voor de Europese Economische Samenwerking over de Verdragsluitende Partijen wordt verdeeld, zal de Nederlandse bijdrage in de kosten van de Raad ongeveer f 37 000 per jaar bedragen.

Artikel 13. De voorrechten en immuniteiten, welke de Raad geniet en welke nader zijn omschreven in de bijlage bij het Verdrag, zijn nagenoeg gelijk aan die, welke aan de gespecialiseerde organisaties der Verenigde Naties zijn verleend bij het Verdrag van 21 November 1947, bekendgemaakt bij Koninklijk besluit van 11 Februari 1949 (*Staatsblad* no. J 67; vgl. *Tractatenblad* 1951, no. 160).

Artikel 14. Ten aanzien van de verhouding tussen de Internationale Douaneraad en de Studiegroep voor de Europese Douane-Unie moge worden verwezen naar hetgeen ter zake hiervóór is opgemerkt, alsmede naar het protocol betreffende deze Studiegroep.

Artikelen 15—20. Deze artikelen behelzen bepalingen van formele aard nopens ondertekening, bekrachtiging, inwerking-treding, toetreding tot het Verdrag en opzegging daarvan. Opgemerkt zij hierbij, dat het Verdrag nog niet in werking is getreden.

In artikel 20 is een vereenvoudigde procedure voor het aanbrengen van wijzigingen in het Verdrag opgenomen, waarvoor de toestemming van alle Verdragsluitende Partijen vereist is.

Protocol betreffende de Studiegroep voor de Europese Douane-Unie

Zoals hiervóór is vermeld, kon tijdens de besprekingen over de oprichting van een internationale organisatie met een permanent karakter voor het overleg met betrekking tot de vraagstukken, welke verband houden met de invoering van een gemeenschappelijke nomenclatuur en een gemeenschappelijke waardedefinitie, geen overeenstemming worden bereikt over een verdrag, waarbij aan de Studiegroep een eigen statuut en eigen middelen zouden worden gegeven.

Daar niettemin aan het voortbestaan van de Studiegroep met het oog op het streven naar een Europese economische integratie waarde wordt gehecht, was het noodzakelijk een regeling te treffen voor de verdeling van de kosten van de Studiegroep, ten einde de Belgische Regering, welke die kosten van 1947 af heeft gedragen, daarvan te ontlasten.

Deze regeling is neergelegd in het Protocol betreffende de Studiegroep voor de Europese Douane-Unie. Ingevolge dit Protocol worden de kosten, welke de Studiegroep van 1 Januari 1951 af heeft gemaakt, ten laste gebracht van de begroting van de Internationale Douaneraad. Indien het Verdrag, houdende oprichting van die Raad, op 1 Januari 1952 niet in wer-

king is getreden, zullen de Regeringen, die het Protocol hebben ondertekend, de nodige maatregelen treffen om te voorzien in de kosten van de Studiegroep van 1 Januari 1951 tot op de dag, waarop het Verdrag in werking treedt. Opgemerkt zij hierbij, dat het Verdrag op 1 Juni 1952 nog niet in werking was getreden.

De samenwerking tussen de Studiegroep en de Internationale Douaneraad, nodig voor het bereiken van de gemeenschappelijke doeleinden, waarnaar beide instellingen streven, wordt gewaarborgd door de bepaling in het Protocol, dat het Secretariaat-Generaal en het Permanent Technisch Comité van de Raad ter beschikking worden gesteld van de Studiegroep. In het bijzonder in het Secretariaat-Generaal zullen dus de werkzaamheden van de Studiegroep en van de Raad haar knooppunt vinden.

Slotbeschouwing

De invoering van een gemeenschappelijke basisnomenclatuur en van een gemeenschappelijke waardedefinitie voor de heffing van invoerrechten in een groot aantal West-Europese landen moet naar de mening van de ondergetekenden van grote waarde worden geacht, omdat hiervan belangrijke voordelen voor de internationale handel mogen worden verwacht.

Zowel op het gebied van de douanetarieven als op dat van de handelsstatistiek is een gemeenschappelijke basisnomenclatuur en een eensluidende waardedefinitie van grote waarde als middel om de onderlinge vergelijkbaarheid der gegevens

over de buitenlandse handel te bevorderen en het handelsverkeer zelf te vergemakkelijken. Ook bij eenvormigheid in de douanetechniek, welke de Internationale Douaneraad tot taak heeft met alle ten dienste staande middelen te bevorderen, is de internationale handel ten zeerste gebaat, aangezien omtrent de indeling in de douanetarieven en de bepaling van de waarde van te importeren of te exporteren goederen vele onzekerheden worden weggenomen en minder kosten behoeven te worden gemaakt.

De ondergetekenden zijn voorts van oordeel, dat, hoezeer de tot nu toe door de Studiegroep bereikte resultaten in het licht van de doeleinden, waarvoor zij is opgericht, nog slechts een bescheiden begin betekenen, met het tot stand komen van een gemeenschappelijke basisnomenclatuur en waardedefinitie niettemin één van de voorwaarden voor de eventuele verwezenlijking van een economische integratie is vervuld.

De Minister van Financiën a.i.,

W. DREES.

De Minister van Economische Zaken a.i.,

A. H. M. ALBREGTS.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

STIKKER.